

אִינוֹ סוֹפֵּה אֵלֶּה אַרְבָּעִים וְקו"ל בְּחֵסֶם, וּמִשׁ רַבִּינּוּ הוּא שֶׁאֵלֶּה ב' גִּידִין וְבוֹ הֵסֵל מִתְחַבֵּר
בְּנִתְרָם בְּצִיּוֹר דַּקְהָ דִּמְהִי, וְשֵׁי מִי שֶׁבָּחָה דְּרוּקָה שֶׁאֵלֶּה בְּשֵׁי הַהֲרֹחוֹת אֵלֶּה אֵלֶּה
שֶׁתְּהַרְהֵא אִינוֹ לִקּוּק אֵלֶּה אֵלֶּה וְהוּא מִצִּיּוֹר בְּנִתְרָה בַּ"ב אֲחֻזָּה וְהֵא שֶׁנּוּ אֵלֶּה בְּנוּ (דָּף ע"ב):
לְרִכְבָּן דְּלִפְנֵי עוֹלָם וְשִׁטְכּוֹס בְּדִין הוּאֹו וְהֵא בְּנוּ מִתְחִינִן דְּרוּקָה בְּשֵׁי אֲבִיטוֹת וְשֵׁי
הַהֲרֹחוֹת וְהֵלֶכֶה בְּרִכְבָּן כְּמוֹ שִׁיטְכָא פֶּרֶק י"ב
מִכְלֻסוֹת שְׂחִיבָה, וְהֵא שֶׁבָּחָה רַבִּינּוּ כָּאן לְפִי
שֶׁמֶךְ עַל מ"ש בְּזֶה פֶּרֶק י"ז בְּדִין הַהוּלָה אֲבִיטוֹת
גִּדּוּלֵם מִדְּבַר הַחֲסוֹר:

לפי שאינו נוהג בטמאה

וְהַחֲרֹבֶל יִגְדֵּה הַסֶּהַם שֶׁל עֵינָיו וכו' אוֹ שֶׁל
עוֹלָה חֲסִיד מֵחֵם וכו' כְּחֹזֶק
בְּחִסּוֹנוֹת הַסִּימָן הַקְּרוֹשָׁה דְּמוּתָה בִּפְ' יִגְדֵּה
הַסֶּהַם (דף פ"ט) לְהַלֵּךְ אֵין בְּנִינִין כְּתוּבָה קִשָּׁם
אֵין חֲסִיד מִקְדָּשִׁים וְכֵן יִשְׁכַּח פֶּסַח הַחֲסִיד קִשָּׁם
וְכֹלֵל יִגְדֵּה הַסֶּהַם דְּעוֹלָה פֶּסַח הַחֲסִיד שְׂמִים
וְכֵן דְּמִחֲסִיד מֵחֵם ע"פ אֵין לֹא יֵשׁ בְּנִינִין
כְּל"ם וְקָפָא דְּרִידִים אֲדִידִים גַּם אֵין יֵשׁ יִדֵּם
דְּכֵן ע"פ אֲדִידִים

מ טבח הנחמן למכור בשר וכו'. עיין בסוף פ"י מהל' שחיטה ובסוף פ"ב מהל' עדות :

י. חלוקת נשר ושלחו ביד אחד ממנו ספר
וכו'. כהן הרב המדבר בשם
הרשב"א שמונה לחת ישראל חובו
קנינוסף ח"ף נ"ב משעור וכו'. בשבועות כהן
שפסד שחין תומרים לסמוך על העו"ם לכהונה
הפסד שהקנינוס הוא שחין תומרים הוא בדיעבד
וכעובדו דהק"א לרשב"א דמור"כ וכו' :

וַיֹּאמֶר לְיוֹקָחִין מִכָּל אָדָם : מֵעַתָּה יָדוּ . מִחֲזִיר אֶת הַדְּמַיִם
עוֹשִׂים לִיקָח מִמֶּנּוּ בָשָׂר עַד שִׁילֹךְ
אוֹ יִישׁוּטִים לַעֲצֻמוֹ וְיוֹצִיא טְרֵפָה
וְיִהְיוּקָח בָּשָׂר וְשִׁלְחוּ בִיד אֶחָד
רוֹת אֵין חוֹשְׁשִׁין לוֹ שְׂמָא וְחֵלְף .
בֹּל לֹא לַעֲבוֹלִים שְׂמָא וְחֵלְף :

עֶשֶׂר

עמר

(כס"א ח"ט) : א ג ס ז ה ט : ב ג ד ו ז ט : ג ט ו י ד ט' ס : ד ט ו ר ט ס ט' ק ט ס מ"ג ט ט' ס : ה ט ו ר ט ס ט' ק :

[illegible]

עצור

*[וכן לפי גרסת הסלום דברים שכתוב בה נחמן ועבדים חלל גורמנו הוא פשוט בה נחמן ועבדים וזוהי גרסה דעריסמו הוא תוספת דלי שכתוב בה נחמן אך בהר (למחבר) חסד דברי חסד וטעם נאך אל רבא דילמא ליערומי קא מערים סא מלי דעמד מן דיון הוא דעמד דיון מורסח דלבוש תלבושין: חלל ומלי הערסמ שיד סא לא מלי דקד חסדות חילא, ולא דלויי אחד מן הסוברים שכתוב בוה (אש):

לחם משנה

דבריו ואחרי כהנא בנאמרו וכן באמרו ולא בנו פ' ו"ב מהלכות שמיטה חסידה חסידה שמה
כלל המקומות אע"פ דהם פירש בהן לא השג דסמיו בפירושו וזיון דמקום מקום פירש
די לו כדן ומ"מ אין סמיו של ה"ה ברור :

ד מפני שחין לו קף ירך וכו'. מ"ש בגמרא (דעוף) [דקף] ענול ר"ל הקף שהוא הפולס"א
בלבד ופשוט הוא :

ז' אלול חם היום חם כשר ובו' הוא שמונה לעומר וכו'. לעומר דוקא חם היום חם
כשר לו הוא שוהה לעומר ומועד אלול חם לא היום טענה מוזקת בחדש כשר
חםר יתקופ (לעומר) והוא יתקופ :

ב ומשמתיך
 חסדך רב נתתן ועשרה ולא עזבתהו כחיל עמלים ועשרה וזו היא
 נדבתי רעיון ולך כחבו משמתיך חסדך וכו' :

י' הלוקח בשר וקולו ביד אחד משני הלקח הרי זה נאמן עליו. מ"ט ה"ח שאל ה"ח
מוחק על ה"ח שחשבה בזה ר' יצחק שאל ששם הוא שכן כתב א"ח
מוחק בשטרות משמע לא בשטרות ולא בשיבול אלא אם בשיבול לא אלא א"כ שיהיה

מגדל עוז

[illegible]

הענין אין בו עד ירכו עול. פקק גיד השם (דף ט"ז): ואם נחמד שיהיה עד ואין לקרין עליו. פ' נזיר
השם פקקוהו על פי המעשים ולא הענין הטהור ענין כפי: האוכל ענין השם עד פקקוהו
מקשה. פקק גיד השם (דף ט"ז): האוכל גיד השם על ככלו פ' עד ופקק עליו איסור אחר.
סוף פקק גיד השם (דף ק"ב): חובטו גיד השם פ' עד תלכו. פקק גיד השם (דף ט"ז):